

NOTA BIOGRÀFICA SOBRE KATSUMI MAMINE MIWA

Katsumi Mamine Miwa va venir al món a la ciutat de Tòquio l'any 1944, al final de la Segona Guerra Mundial.

La seva mare era una persona molt cultivada que pertanyia a una important família del Japó.

El seu pare era un reconegut enginyer que va ser deportat als camps de concentració de Sibèria. Quan va tornar, Katsumi va anar a viure amb el seu pare a la ciutat de Kyoto, on va créixer en una atmosfera de solitud, amb una educació severa.

Aquesta circumstància i la seva afició espontània a l'estudi el van impulsar a llegir els màxims referents de la literatura, la filosofia, la ciència i la religió, tant occidentals como orientals: Shakespeare, Dostoievski, Cervantes, Aristòtil, Plató, Kant, Einstein, Lao Tse, Confuci, Buda, Jesucrist, Mahoma, i una llarga llista.

La relació amb la seva mare li va permetre aprendre del músic Shinichi Suzuki, del pintor Fujii Tokio i de **Haruchika Noguchi**. Katsumi acudia amb freqüència al dojo de Noguchi des dels 10 anys, i va col·laborar amb el seu primer fill, Hirochika, en un equip de joves que investigaven la relació entre **els cinc moviments** i la naturalesa humana.

Va cursar els estudis de batxillerat en la modalitat de ciències i va ser un estudiant brillant, però finalment va optar per estudiar art a la universitat, i va aconseguir entrar a la Universitat Nacional de Belles Arts i Música de Tòquio, un centre molt prestigiós, on només van admetre cinquanta alumnes dels dos mil cinc-cents que s'hi van presentar. Els quatre anys d'estudi van ser un calvari: tots els seus brillants companys sabien què volien expressar, però ell, no.

Per sortir d'aquest conflicte i per buscar el seu propi camí, va optar per viatjar a Barcelona pel seu prestigi artístic, en especial pel músic Pau Casals i per l'arquitecte Antoni Gaudí.

Un cop va ser a Europa, a Catalunya i a Barcelona, ja no va poder escapar-se'n més: va haver de conjugar la seva creativitat personal amb el SEITAI de Noguchi.

Durant alguns anys, treballava en una fàbrica, practicava katsugen i s'estava hores davant d'un llenç en blanc. Finalment, va esbossar un cercle que va sentir que era l'expressió de la seva creativitat personal. Noguchi li va comprar el quadre i el va penjar al seu dojo.

Però, alhora, i gràcies a unes senyores del mercat que es van oferir perquè les atengués mitjançant la pràctica de yuki per algun malestar, en poc temps, ja atenia més de cinquanta persones. Primer, a les seves cases particulars i, després, en el seu precari pis. Aleshores, va atendre i va instruir en nom del SEITAI la Francesca Garrido, l'Enrique Cortezón, l'Eliseu Masafrets, la Quimeta Rigau, el Francisco Naval, el Ramon Comas, el Lluís Bohigas, l'Àngel Ruiz, la Carme Sala, la Magda Barneda, la Mònica Ruiz, el Josep Barneda i una llarga llista.

Tanmateix, llavors, Katsumi va decidir tornar al Japó per rebre un ensenyament especial de Noguchi. Durant un any i mig, acompanyava el seu mestre al llarg de tot el dia i, de matinada, rebia una instrucció especial i personal de part de Noguchi.

Quan va sentir que la seva formació estava consolidada, va tornar a Barcelona l'any 1975 i va reprendre l'activitat SEITAI amb la Francesca Garrido, amb qui es va casar, i junts van fundar l'**Academia SEITAI Barcelona**, de la qual ella va ser i és la directora i

una col·laboradora essencial de la seva activitat professional. El dojo central del carrer República Argentina havia estat condicionat pel Moriji Funakawa amb la participació d'altres alumnes.

Va publicar la revista Zensei, que recopilava xerrades, classes i escrits de Noguchi; atenia diàriament entre trenta i cinquanta persones; impartia els cursos d'Orientació SEITAI, de formació de monitors/es i d'instructors/es cada dimecres, els Cursos d'estiu i els Cursos d'hivern. El 1981 va publicar el seu primer llibre, *EL CUERPO ES... Un concepto del seitai*, del que es van vendre dos mil exemplars. I el 1983, unes cinc-centes persones van assistir en un acte de difusió del SEITAI en una sala de la Fira de Montjuïc de Barcelona, dirigit pel segon fill de Noguchi, Hiroyuki.

Aleshores, Katsumi es va adonar de la força de la **cultura SEITAI de la vida-salut en la naturalesa humana** i que la seva expansió a Europa i a la cultura humana necessitava tenir una base conceptual sòlida per ser exposada. Va reduir dràsticament el nombre de persones a qui atenia al dojo i tota la seva activitat per poder-se dedicar a reordenar el llenguatge del mestre Noguchi.

Es va dedicar a recopilar les diferents dades de la ciència occidental i del mil·lenari saber del coneixement oriental: antropologia, anatomia, biologia, psicologia, embriologia, acupuntura i meridians xinesos, etc.

En l'acompanyament a l'embaràs de la seva segona esposa, la Consol Soria, i a la criança del seu fill, Hiroki Mamine Soria, que va néixer el 1988, va constatar la validesa de l'orientació SEITAI en l'embaràs, el part, la lactància i la criança.

També va comprovar que totes les dades de la ciència corroboraven les aportacions de Noguchi sobre la naturalesa humana: "la vida es mou en cinc direccions i amb dues polaritats: més i menys".

Katsumi Mamine Miwa va reordenar el llenguatge del seu mestre encunyant nous conceptes, sempre fidel a l'observació i comprensió de la naturalesa humana exposades per Noguchi:

- Els **cinc moviments: vertical, frontal, lateral, rotatori i central**: dos medul·lars i tres perifèrics.
- La **CVP, Crani-Vèrtebres-Pelvis**, la màxima coordinació de les diferents associacions cel·lulars que regeix la vida de l'organisme de l'ésser humà i dels vertebrats.
- Els **cinc grans sistemes orgànics**: nerviós-central, motor-respiratori, assimilador-circulatori, eliminador-reciclator i reproductor-conjuntiu.
- L'**osei o les cinc oseis**: la interrelació específica de la vida físico-energètica, biològic-bioquímica i psíquico-mental.
- L'**esquema osei**: de quina manera les cinc oseis o els cinc moviments structuren la CVP, cada una de les seves parts, la columna vertebral i els membres, seguint aquest ordre, de manera reiterativa: extrems f-e (flexo-extensió), vertical i frontal; zona medial, lateral; i zones intermèdies circulars, rotatori i central.
- La distinció entre **el conscient espontani i el conscient vestit**, i el conflicte intern dins del conscient, com la principal causa de la tensió excessiva.

- I, finalment, les **pràctiques de katsugen undo i de yuki**, com a moviments espontanis recuperadors de la vitalitat de l'ésser humà.

Aquesta reordenació del llenguatge del mestre li va permetre adoptar un nou enfocament de la formació sobre les pràctiques de SEITAI i l'orientació col·lectiva i individual, on l'espontani de cada persona que aprèn es combina amb el sòlid coneixement sobre l'estructura del moviment vital de la cultura SEITAI.

Des de l'any 2006 ha anat publicant nombrosos llibres on es recull el seu llegat.

Amb la finalitat de potenciar i d'assegurar la continuïtat en el temps de l'activitat SEITAI, l'any 2017, Katsumi Mamine va crear la **Fundació SEITAI Barcelona**, el Patronat de la qual el formen Ramon Comas, Àngel Ruiz, Jaume Estafanell, Maite Fuertes, Luis Alonso i M. Cinta Portillo, a qui va confiar la missió de preservar i de difondre la seva obra, promoure activitats de formació i acreditar els professionals que les exerceixin.

El 14 d'abril de 2020 va marxar, a l'edat de 76 anys.

La seva especial relació personal i la seva obra ens acompanyen.